

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. L 143, s. 56; Zvl. vyd. 15/08, s. 357) ve stanovené lhůtě

Výrok

1) *Slovenská republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.*

2) *Slovenské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 285, 8.11.2008.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 19. února 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH v. Tele2 Telecommunication GmbH

(Věc C-557/07) (¹)

(„Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Informační společnost — Autorské právo a práva s ním související — Uchování a zpřístupnění některých provozních údajů — Ochrana důvěrnosti elektronických komunikací — Pojem „zprostředkovatel“ ve smyslu čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29/ES“)

(2009/C 113/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH

Žalovaná: Tele2 Telecommunication GmbH

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberster Gerichtshof (Rakousko) — Výklad čl. 5 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES

ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230), čl. 8 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, s. 45; Zvl. vyd. 17/02, s. 32) a článků 6 a 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, s. 37; Zvl. vyd. 13/29, s. 514) — Kvalifikace poskytovatele přístupu k internetu jako „zprostředkovatele“ — Vnitrostátní právní předpisy ukládající zprostředkovatelům informační povinnost vůči soukromým osobám, které se staly obětí porušení autorského práva, za účelem občanskoprávního stíhání — Sdělení jmen a adres uživatelů účastnících se systémů pro sdílení souborů společnosti na ochranu autorských práv

Výrok

1) *Právo Společenství, a zejména čl. 8 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví, ve spojení s čl. 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), nebrání tomu, aby členské státy stanovily povinnost předávání provozních osobních údajů třetím osobám soukromého práva za účelem postihu porušení autorského práva před občanskoprávními soudy. Právo Společenství však vyžaduje, aby členské státy v rámci provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, směrnice 2002/58 a směrnice 2004/48 dbaly na to, aby se opíraly o výklad těchto směrnic, který umožní zajistit spravedlivou rovnováhu mezi jednotlivými dotčenými základními právy. Krom toho je nutné, aby orgány, jakož i soudy členských států při plnění opatření provádějících uvedené směrnice nejen vykládaly své vnitrostátní právo v souladu s těmito směrnicemi, ale rovněž dbaly na to, aby se neopíraly o takový jejich výklad, který by byl v rozporu se základními právy nebo s ostatními obecnými zásadami práva Společenství, jako je zásada přiměřenosti.*

2) *Poskytovatel přístupu, který uživateli pouze zprostředkovává přístup k internetu, aniž by nabízel jiné služby, jako je zejména služba elektronické pošty, služba stahování nebo sdílení souborů, a aniž by nad využívanou službou vykonával právní či faktickou kontrolu, musí být považován za „zprostředkovatele“ ve smyslu čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29.*

(¹) Úř. věst. C 64, 8.3.2008